

ten huysse van sekere grutter, die hij naderhand heeft hooren noemen genaemt te sijn Ary Starrenburgh, woonende ontrent de Draeybrugge bij het Oostindische Huys op Delfshave ende dat hij deposant aldaer met de voorn. Ary Starrenburgh in gesprek raekte insonderheyt over de voorss. quetsuere van sijn requirants huysvrouw; dat o.a. den selven Ary Starrenburgh hem deposant afvraegde, of hij apparentie sag van deselve wonde int korte te genesen en of er geen swarigheyt in stak; dat hij deposant hem daerop antwoorde, dat (hij) onder Gods zegen apparentie sag van de voorss. wonde te genesen, maer dat hij dan op geen aepje soude moeten sien, waerop gem. Starrenburgh seyde ende confesseerde: „ik heb het gedaen en daerom doet uw best, ik salje als een eerlijck man betalen en dan sullen wij er nog een glaesje op zetten...”

Uit het protocol van gen. notaris
(inv. 1792, akte No. 182).